

Natuur

Erik Odijk: Meta-natuur

CV

Geboren: 1959, Deventer

Opleiding: Lerarenopleiding tekenen, handvaardigheid, textiel, Nijmegen; Academie Beeldende Kunst, Arnhem

Lopende tentoonstelling:

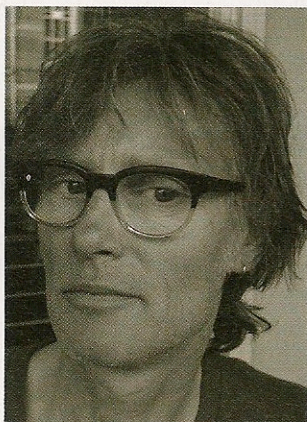
'To Catch a Falling Feather', Arti & Amicitiae, t/m 6 oktober; 'Mythe en mystiek in het landschap', Drawingcenter Diepenheim, 21 september t/m 1 december

Haalt inspiratie uit: films van Andrei Tarkovsky; kunstenaars die ingrijpen in de natuur, zoals Robert Smithson

Wil gaan zien: Biënnale in Venetië, 'Call of the Mall', Utrecht

Website: www.erikodijk.nl

DOOR TESSA VERHEUL

"Toen ik in de jaren tachtig Canada bezocht, werd ik overvallen door het landschap. Het was voor het eerst dat ik een ander soort natuur zag dan die in Europa. Het indrukwekkende van de natuur daar heeft met name met de schaal te maken. Ik noem het een 'meta-natuur': ongerept en meeslepend. Daarna reisde ik door naar Mexico, en ook daar beleefde ik het overweldigende en sublieme van het landschap.

Eerder maakte ik figuratieve tekeningen in Nederland. Ik maakte onderdeel uit van de geëngageerde kunstenaarsgroep Extrapool. Op dat moment in Mexico wist ik dat mijn werk over de natuur moest gaan en dat ik het verhalende en de verbeelding moest loslaten. Tijdens die reis ben ik foto's gaan maken en thuis begon ik ze voorzichtig na te tekenen, met houtskool en pastelkrijt. Mijn tekeningen ontstaan naar aanleiding van wandelingen die ik maak, voornamelijk in het buitenland. Zo bezocht ik Indonesië, verbleef ik een tijd in Canada en reis ik nog altijd veel door Europa. Ik neem dan mijn camera mee en leg verschillende plekken vast. Soms duurt het even, maar ik kom altijd terecht op locaties die ik als 'oorspronkelijk' zou omschrijven. Dat is een kwestie van gevoel. Deze plekken zijn de basis van mijn

tekeningen. Ik kijk eerst vanuit een groter perspectief maar ben vooral geïnteresseerd in de details en de huid van dingen: boomschors, mos, vegetatieritmes en rotspartijen. Met de foto's leg ik de compositie, de belichting, het onderwerp en de sfeer al vast. Vaak teken ik de foto vrij precies na, maar soms gebruik ik onderdelen en componeer ik een nieuw landschap.

Het gaat mij niet om een naturalistische reproductie, ik ben geïnteresseerd in abstractie. Ik teken anders dan bijvoorbeeld landschapsschilders en probeer geen realistisch overzichtsbeeld te schetsen. Ik begin ergens en dan groeit de tekening als een soort organisme. Met kleur breng ik diepte aan. Vaak teken ik verschillende lagen over elkaar, eerst pastelkrijt en daarna houtskool en zwart krijt bijvoorbeeld. Ondertussen laat ik de ruimtes open die ik wil laten.

De naturalist John Muir (1838-1914), die zich hard maakte voor natuurbehoud, omschreef de wildernis in Yosemite Park in de Verenigde Staten als een 'flow'. Dat vloeiende ervaar ik zelf ook. Als ik het Klever Reichswald bezoek, voelt het alsof ik word meegezogen in de natuur, en dat probeer ik weer te geven in mijn werk. Dat lukt vooral met de grote tekeningen die ik maak op speciale locaties, zoals op wanden op het terrein van voormalig vliegveld Soesterberg. De tekeningen lijken op het eerste gezicht grof en pas van een afstand wordt de voorstelling zichtbaar.

Dat grote formaat is niet noodzakelijk om de meta-natuur te vatten. Inmiddels ben ik steeds microscopischer en gedetailleerder gaan werken." **K**

"IK KOM ALTIJD TERECHT OP LOCATIES DIE IK ALS 'OORSPRONKELIJK' OMSCHRIJF"